

וירא והגה באר בשדה והגה שם שלשה עדרי צאן רובאים באר - הדרגה של אדון כל הארץ. בשדה שדרה התפתחים הקדושים. שלשה עדרי צאן - שלוש דרגות עליונות קדושות מתקנות על אותה הבאר, והן נצ"ח והוו"ד והיסוד של העולם. ואלו מושכות מים מלמעלה ו充满אים את הבאר הזאת.

משום שהמקור הנהו, יסוד העולם, כשלורה באר הארץ, הוא עוזה פרות ונובע תמיד, ואיתה הבאר מתמלאת ממני. פיו שהתמלאה, ודאי כי מן הבאר היה ישקו העדרים, אלו הם כל האוכלוסים ומהמנות הקדושים, שכלם משקים ושותים מהבאר היהיא, וכל אחד ואחד פראו לו.

והאכן גדרה על פי הבאר - זו הארץ שמנה כושלים בני העולם, אכן נגר ונוצר מכשול, שעומדת תמיד על פי הבאר הזאת, על פקתה לתבע הדין של כל העולם שלא ירד מזון וטוב לעולם.

ונאפסו שמה כל העדרים. לא בٿוב ונאפסו שמה העדרים, אלא כל העדרים. מהמנות הקדושים למעלה ומהמנות הקדושים למטה. אלו בשירים ותשבחות למעלה, ואלו בתפלות ובקשות למטה. אלו ואלו מיד וגללו את הארץ מעל פי הבאר. מגלאים אותה ומעבירים אותה מן הקרש ומטלקת מן הדין. מיד והשכו את הארץ. נועדים מלאכים לעילונים למעלה, ונועדים ישראל למטה.

אחר כך והשיבו את הארץ, על פקחת הבאר הוז, שתהיה מעתה מטהו ולתבע הדין של העולם, להניג העולם בדין, וכך צריך, שהרי אין העולם יכול לעמוד אלא על דין, שהכל יהיה באמת וזכות.

בין שנשלם יעקב, לא הצטרך לאכן הוז סייע אחר. מה כתוב? ויגש יעקב ויגל את הארץ. ויגל

ולירא והגה באר בשדה והגה שם שלשה עדרי צאן רובאים עליה. (בראשית כט) באר, דרגא דאדון כל הארץ. בשדה,חקל פפוחין קדישין. שלשה עדרי צאן, פلت דרגין על אין קדישין, מתקנן על הנהו בירא, ואינו, נצ"ח והוו"ד ייסודה דעלמא. ואلين משכין מיא מלעילא, ומליין להאי בירא.

בגין לההוא מקורה, יסודה דעלמא, בד שארי בנו הנהו בירא, עביד פירי ונבייש פדר, ואתמלא הנהו בירא מניה. בין דאתמלא, ודאי (בראשית כט) כי מן הבאר היהיא ישקו העדרים, אלין איינון כל אוכלוסין ומשרין קדישין, דבלחו שקיין ושתאן מההוא בירא, וכל חד וחד כמה דאתחזי ליה.

והאכן גדרה על פי הבאר. דא אבן, דמינה בשי בני עלמא, אבן נגר וצור מכשול, דקימא פדר על פי hei באר, על מיריה, למבע דין דכל עלמא, דלא יהות מזונה וטב לעלמא.

ונאפסו שמה כל העדרים, ונאפסו שמה העדרים, לא כתיב, אלא כל העדרים, משרין קדישין לעילא, ומשרין קדישין למטה, אלין בשירין ותוישבחן לעילא, ואلين בצלותין ובעותין למפה, אלין ואلين מיד (בראשית כט) וגללו את הארץ מעל פי הבאר, מגדרין לה, ומעברין לה מן קדשא ואסתליך מן דין. מיד והשכו את הארץ, גלו מלאי עלי לעילא, ונטלי ישראל למפה.

לבתר והשיבו את הארץ, על מירא, דהאי באר, לאתעטרא (ס"א לאתעטרא) קמיה, ולמבע דין דכל עלמא, לאתנאגא עלמא בדין, והכי אctrיך דהא לא יכול עלמא למייקם אלא על דין, למרי פלא בקשוט זוכה.

בין דאשטים יעקב, לא אctrיך להאי אבן סיועא אחרא, עליונים למטה, ולפניו ולתבע הדין של יעקב, לא אctrיך להאי אבן סיועא אחרא, אמרת זכות.